

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i N. Bambara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata R. Van der Hout)

nr 1190/2005⁽⁴⁾ lub stwierdzenie nieważności rozporządzeń Komisji nr 14/2005, nr 492/2007 i nr 1190/2005 w zakresie, w jakim dotyczą skarżących bezpośrednio i indywidualnie; i

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji zawartej w piśmie Komisji z dnia 10 lipca 2009 r., na mocy której Komisja wypowiada skarżącej udział w dwóch projektach wspólnotowych, oraz not debetowych wystawionych w dniu 7 sierpnia 2009 r., na podstawie których Komisja żąda zwrotu kwot wypłaconych w ramach projektów wspólnotowych, w których uczestniczyła skarżąca.

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Sentencja

- 1) Komisja Europejska zostaje uznana za jedyną stronę pozwaną.
- 2) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżący wnoszą na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 14/2005 z dnia 5 stycznia 2005 r., nr 492/2007 z dnia 3 maja 2007 r. i nr 1190/2005 z dnia 20 lipca 2005 r., lub o stwierdzenie nieważności rozporządzeń Komisji nr 14/2005, nr 492/2007 i nr 1190/2005 w zakresie, w jakim odnoszą się one do skarżących.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Al-Faqih i MIRA przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-322/09)

(2010/C 113/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Saad Al-Faqih i Movement for Islamic Reform in Arabia (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Jones, barrister, i A. Raja, solicitor)

Skarżący zostali włączeni do skonsolidowanego wykazu Komitetu ds. Sankcji Narodów Zjednoczonych osób i podmiotów rzekomo związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami, których fundusze i inne środki finansowe mają być zamrożone. W rezultacie Komisja Europejska przyjęła rozporządzenia (WE) nr 14/2005 i nr 1190/2005, w których dodano nazwisko i nazwę skarżących do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002, określającego wykaz osób, grup i podmiotów objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych na obszarze Unii Europejskiej. Wpis dotyczący pierwszego ze skarżących, S. Al-Faqiha, został następnie zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 492/2007.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty:

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 14/2005⁽²⁾, nr 492/2007⁽³⁾ i

Skarżący twierdzą, że zamrożenie ich funduszy określone przez zaskarżone rozporządzenia narusza ich prawa podstawowe, mianowicie ich prawo do bycia wysłuchanym i prawo do skutecznej kontroli sądowej, gdyż nigdy nie zostali powiadomieni przez Radę lub Komisję o powodach ich włączenia do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 ani nigdy nie przedstawiono im dowodów uzasadniających nałożenie środków ograniczających. Z tego powodu skarżący nie mieli żadnej możliwości podjęcia obrony i podważenia decyzji o włączeniu ich do wykazu przez sądami europejskimi.

Skarżący ponadto podnoszą, że naruszono ich prawo poszanowania własności, gdyż nieokreślone ograniczenia tego prawa spowodowane przez zamrożenie funduszy stanowią nieproporcjonalną i niedopuszczalną ingerencję w to prawo podstawowe.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, s. 9).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 14/2005 z dnia 5 stycznia 2005 r. zmieniające po raz czterdziesty drugi rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 5, s. 10).
- (³) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 492/2007 z dnia 3 maja 2007 r. zmieniające po raz siedemdziesiąty piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 116, s. 5).
- (⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1190/2005 z dnia 20 lipca 2005 r. zmieniające po raz czterdziesty ósmy rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. 193, s. 27).

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawie F-54/09 Lebedef przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 lutego 2010 r. przez Giorgia Lebedefa

(Sprawa T-52/10 P)

(2010/C 113/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia SSP z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie F-54/09, Giorgio LEBEDEF, zamieszkały 4, Neie Wee, L-1670, Senningerberg, Luksemburg, urzędnik Komisji

Europejskiej, wspierany i reprezentowany przez adwokata Frédériciego FRABETTIEGO, 5, rue Jean Bertels, L-1230 Luksemburg, avocat à la Cour, z adresem do doręczeń do jego kancelarii, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez J. Curralla i G. Berscheida, w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, strona pozwana, mającej za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z 15.2.2008 r., 1.4.2008 r., 10.4.2008 r., 20.5.2008 r. i 14.7.2008 r. dotyczących potrącenia 39 dni z prawa wnoszącego odwołanie do urlopu za 2008 r.;

- uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- pomocniczo, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu do spraw Służby Publicznej;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów i obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

W swoim odwołaniu wnoszący odwołanie żąda uchylenia postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) wydanego w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawie F-54/09 Lebedef przeciwko Komisji, odrzucającego jako oczywiście pozbawioną wszelkich podstaw prawnych skargę, na której podstawie wnoszący odwołanie wniósł o stwierdzenie nieważności szeregu decyzji dotyczących potrącenia 39 dni z jego prawa do corocznego urlopu za 2008 r.

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podnosi dziewięć zarzutów:

- naruszenie art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego i art. 1 ust. 2 umowy ramowej dotyczącej stosunków między Komisją a organizacjami związkowymi i zawodowymi;
- błędna wykładnia i zastosowanie koncepcji wolności związkowej;
- okoliczności niezastniałe w 2008 r.;
- naruszenie decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiającej przepisy wykonawcze w zakresie nieobecności w razie choroby czy wypadku;
- błędna wykładnia i zastosowanie pojęć „uczestnictwa w reprezentacji pracowniczej”, „oddelegowania związkowego” i „misji związkowej”;
- wypaczenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych oraz twierdzeń wnoszącego odwołanie, jak również niedokładność materialna twierdzeń SSP w odniesieniu do rejestracji „nieusprawiedliwionych nieobecności” w systemie SysPer2;